

været klaget over, at Statsrevisionen var for smaalig, saa var det ikke Smaalighed med Hensyn til Antegnelserne, men derimod var det Smaalighed med Hensyn til de Oplysninger, man begjærede; om man har havt Ret deri eller ikke, er en anden Sag. Jeg troer, at der skal Meget til, at en Revision bliver for smaalig; jeg troer, at man skal være den taknemmelig, om den er det. Revisorer blive altid bebrejdede for, at de ere smaalige. Vort Statsregnskabsvæsen trænger endnu i mange Henseender til en alvorlig og maaffee, om man vil, smaalig Behandling; vi ere endnu langt fra at være komne derhen til, at vort hele Statsregnskabsvæsen falder sammen med den virkelige Regnskabsaflæggelse, saaledes som den er, sluttende sig til Begivenhederne. Vi ere endnu meget for meget paa et Raskeregnskab istedetfor, om jeg saa maa sige, paa et Regnskab over Begivenhederne, hvilket er det Væsentlige; Statsrevisionen er ogsaa i den Henseende endnu paa et mindre heldigt Gebeet, og det ligger i Sagens Natur, thi den er ogsaa endnu meget mere paa det Formelles end paa det Reelles Gebeet. Det er meget sjældent, at man af Statsrevisionens Beretning kan see, om den har undersøgt, hvorvidt der er iagttaget en alvorlig og streng Oekonomie med Benyttelsen af Midlerne, medens den ganske vist har ladet sig oplyse om, hvorfra en Mindre-Udgift eller Mere-Udgift hidrørte; det er fuldkommen vist, at Udgiften kan svare netop til Finantsloven, og at der dog kan være givet langt Mere ud, end der burde.

Gad: Da jeg ikke agter at trække denne Diskussion længere ud, skal jeg blot tillade mig hertil at sige, at det ogsaa for mig var noget Nyt, at Indstillingerne skulle kontrollere Statsrevisionen. Jeg tillod mig allerede første Gang, jeg havde Ordet, at udtale, at Et var, at forlange Oplysninger af Statsrevisionen, og et Andet var at fordrø, at den skulde gjøre Indstillinger. Det kan være fuldkommen berettiget, at man fordrø, at Statsrevisionen skal give tilstrækkelige Oplysninger, og der kan i saa Henseende ganske sikkert, det skal jeg villig tiltræde, være endeel tilbage at ønske; men noget ganske Andet er det at forlange, at Stats-

revisionen skal gjøre Indstilling til Rigsdagen om en Udgift, at den kan billiges, kan passere osv.; dette er Et, og at den skal oplyse, hvorledes Udgiften er fremkommen, er et Andet. Statsrevisionen bør i det Hele oplyse Alt saaledes, at Thingets Medlemmer med Lethed kunne sætte sig ind i, hvorledes Landets Pengere blevne brugte, og hvorledes hele Finantsvæsenet er ordnet.

Ischærning: Det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at der igjennem den Tvang, at skulle gjøre Indstillinger, ogsaa ligger en Tvang til at godtgjøre, at Undersøgelserne have været foretagne alvorligt.

Gad: Ja, Tvangen ligger jo deri, at Thingene fordrø, at Statsrevisionen, som vælges af dem selv, skal give tilfredsstillende Oplysninger; men fordi vi fordrø dette, derfor behøve vi aldeles ikke at fordrø, at den skal gjøre Indstillinger. Jeg kan ikke indsee, at en Indstilling kan have anden Betydning end den at udtale Rigsdagens Bedømmelse af en ministeriel Handling, som berører Landets Finantser.

Ischærning: Jeg vilde vistnok trætte Thinget, om jeg vilde blive ved at oplyse det ærede Medlem om, at, naar man ikke twinger Statsrevisionen til at gjøre mange Indstillinger, saa undslippe ogsaa mange af dens Bemærkninger, med mindre Thingets Udvalg selv sætter sig til at være Revision og seer Regnskabet efter. Naar Thingets Udvalg havde Tid dertil, saa kunde det undvære Statsrevisionen; men da det ikke har Tid dertil, maa det bringe Statsrevisionen til at lade Revisionsarbejdet fremtræde i en saadan Form, at man med Lethed kan see, om den har undersøgt alle Poster.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til Landstingets Beslutning med Hensyn til 1ste Antegnelsspost til Indenrigsministeriet:

ad. A. efter: „713 Rd. 54 §“ tilføjes: „1,005 Rd. 74 §.“
vedtoges med 55 Stemmer imod 8.